



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

**Fleury, Claude**

**Augustæ Vindelicorum, 1786**

**VD18 90119355**

§. 14. Duo Cardinales a Clemente XII. Papa inaugurati.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII. ad omnes illius Ecclesiæ Canonicos & A. C. 1738. Sacellanos æquale mandatum dedit, eosque admonuit, ut juxta Sacros Canones & Conciliorum decreta a tel-feris, aliisque fortunæ ludis abstinerent.

## §. XIV.

*Duo Cardinales a Clemente XII.  
Papa inaugurati.*

Hispano Rege cum Clemente Papa plene conciliato, nil propius esse videbatur, quam ut nova lis recens obductam dissidii cicatricem refricaret: Illius occasio erat hæc: Anno hujus sæculi trigesimo quinto Pontifex, uti retulimus, Ludovicum Regium Hispaniarum Infantem Romana decoraverat Purpura; Hic vero instigantibus Hispanis querebatur, se nonnisi titulo *Eminentissimi* a ceteris Cardinalibus, Romanisque Proceribus honorari, cum tamen utpote Regius Princeps *Serenissimæ ac Regiæ Altitudinis* prærogativam natalium jure sibi deberi crederet: Verum ceteri Cardinales, quorum etiam non pauci Principum genere orti erant, hujus petitioni haud deferendum censebant. Instabat tamen importunius Cardinalis Aquaviva, qui universo Cardinalium Collegio exponebat,



bat, id non modo Ludovicum Cardinalem, sed ipsam quoque Regynam ejus Matrem vehementer exoptare: nihilominus tamen Cardinalium, Procerumque non pauci tam in colloquio, quam in suis literis eundem nonnisi Eminentissimum Cardinalem Burbonium appellabant. Horum vero literas Aquaviva in Hispaniam ad Eundem dirigere noluit: nec tamen inde territi Cardinales, habita inter se consultatione, unanimi suffragio decrevere, se nunquam Regis titulo Ludovicum honoraturos, si enim ajebant, ipsum non puderet esse Cardinalem, nec etiam pudeat nominari *Eminentissimi* titulo, qui huic dignitati unice annexus esset. Cessere tandem Hispani Cardinalium constantiæ. Paulopost tamen nova molestia Pontificii animi tranquillitatem interturbare videbatur; cum enim hoc anno nonnisi unicus hucusque Cardinalis fatis functus esset, & Pontifex anno priori septem omnino Præsules Sacro Purpuratorum Collegio jamjam die trigesima Decembris adscripsisset, novam eorum inaugurationem instituere nolebat: Attamen Imperator Viennensem Nuntium Apostolicum, & Hispaniæ Rex Madritensem ad Purpuram evehi, jam antea enixius petebant, eorumque Oratores Romæ agentes,

Sæc. XVIII.  
A. C. 1738.

WOLFFENBÜTTEL. In theatro  
publico. M. DC. LXXXIII.



Sæc. XVIII.  
A. C. 1738.

tes, cum ulterioris moræ impatientes  
essent, palam declarabant, nec Cæsa-  
rem nec Regem unquam permissuros,  
ut Nuntius Pontificius in eorum Regnis  
suum munus obiret, nisi Pontifex utrum-  
que hunc Sedis Apostolicæ Nuntium  
mox ad Cardinalium dignitatem evehe-  
ret: Hoc percepto Clemens, cum a-  
liunde petatum honorem his Viris opti-  
me meritis nunquam denegare, sed  
duntaxat ad breve tempus differre con-  
stitutum habuisset, confestim habito  
Patrum Senatu die vigesima tertia Junii  
Dominicum Passioneum Forosemprom-  
niensem antea in Cæsaris Aula Papæ  
Legatum S. R. E. Cardinalem Presby-  
terum tit. S. Bernardi ad Thermas di-  
xit. Alter erat Sylvius Valentius Gon-  
zaga Mantuanus Apostolicus Hispania-  
rum Nuntius, quem die decima nona  
Decembris Pontifex Sacra pariter Pur-  
pura augendum censuit, eique Pres-  
byterialem titulum S. Priscæ attribuit.  
Erat is hujus familiæ nonus, qui inter  
centum quinquaginta annos Cardi-  
nalem Collegio adscriptus erat. Sil-  
vii vero inaugurationem Mantuani  
summæ lætitiæ signis celebrabant,  
& præcipue Archi-Confraternitas  
ad S. Crucem Oratorii sui foribus fe-  
stivam hanc inscriptionem affixit:  
*Quem Anno MDCCXIV. Societas sanctæ  
Cru-*



*Crucis amplexa est Confratrem, Marchio-* Sæc. XVIII.  
*nem Silvium Valenti, Concivem, Anno* A. C. 1738.  
 MDCCXXXVIII. lætabundo sibi animo  
 gratulatur Cardinalem S. R. E. electum  
 XIV. Kal. Januarii. Faxit D. O. M.  
 obsequentissime veneratura summum Pon-  
 tificem.

## §. XV.

*Fabii Oliverii Cardinalis obitus & elogium.*

Fabius Oliverius patria Pisarenfis publicam lucem aspexit die vigesima nona Aprilis anno sexcentesimo quinquagesimo octavo post millesimum. Patrem habuit Joannem Andream, & Matrem Juliam Albaniam Joannis Francisci Albani postea Clementis XI. Papæ Amitam, utrumque generis nobilitate inclytum. Jam a teneris Fabius familiarem cum Albano consobrino suo consuetudinem fovit; quippe domi una enutriti ac ferme semper contubernales fuere, non levi piissimæ educationis subsidio; cum enim Albanus ætate major esset, Fabius noster maturiores hujus virtutes æmulatus, morum integritate & vitæ gravitate alter Albanus audiebat. Eapropter ejus Parentes, cum Filii sui indolem, quæ in tenella jam ætate effulgebat, illumque  
*Hist. Eccles. Tom. LXXVI. F quo*